

ZESPÓŁ SZKÓŁ ŁĄCZNOŚCI w WARSZAWIE
Standardy Ochrony Małoletnich
w Zespole Szkół Łączności w Warszawie

Preambuła

„Dziecko ma prawo do poważnego traktowania jego spraw,
do sprawiedliwego ich rozważania”
(Janusz Korczak)

Nasza szkoła zapewnia poczucie bezpieczeństwa wszystkim uczniom. Nie ma w niej akceptacji na przemoc i nietolerancję. Dbamy o wzajemny szacunek i szacunek dla siebie samego. To miejsce, w którym każdy uczeń otoczony jest opieką dostosowaną do jego potrzeb psychofizycznych i jest chroniony przed krzywdzeniem ze strony rówieśników i dorosłych. Wszyscy pracownicy szkoły dostrzegają jego potrzeby i niosą pomoc. Nikt nie stosuje wobec małoletniego żadnej formy przemocy. Naszym priorytetem jest działanie dla dobra małoletniego i w jego najlepszym interesie. Wszelkie działania wobec dziecka podejmowane są zgodnie z obowiązującym przepisami prawa oraz wewnętrznymi uregulowaniami placówki.

W szkole, zgodnie z ustawą z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw, zostały opracowane Standardy Ochrony Małoletnich.

Wersja skrócona dla uczniów

Jednym z najważniejszych celów działania szkoły jest chronienie Was przed przemocą fizyczną i psychiczną, edukacyjną, materialną oraz cyberprzemocą – niedopuszczalne jest wobec Was jakiegokolwiek formy przemocy. W szkole musicie otrzymać pomoc w każdej sytuacji, w której jesteście bądź możecie być krzywdzeni. Obowiązkiem szkoły jest odpowiednia reakcja na każdą formę krzywdzenia, niezależnie czy ma ona miejsce w środowisku szkolnym czy pozaszkolnym.

W celu ochrony Was przed różnymi formami krzywdzenia, bardzo ważna jest znajomość i przestrzeganie praw dziecka. Ochrona waszych praw, jest powinnością rodziców/opiekunów i wszystkich pracowników szkoły. Zarówno pracownicy, jak i Wasi rodzice/opiekunowie zobowiązani są traktować Was z należyтым szcunkiem, z poszanowaniem godności, dóbr osobistych i potrzeb. Wszyscy jesteście równi bez względu na płeć, orientację seksualną, sprawność/niesprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopoglądowy. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec Was przemocy w jakiegokolwiek formie.

Szkoła podejmując swoje działania w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych wprowadziła dokument – „Standardy Ochrony Małoletnich”. Dokument ten jest również wyrazem troski o Waszą godność oraz Wasze dobro fizyczne i psychiczne.

Co możecie znaleźć w dokumencie „Standardy Ochrony Małoletnich”?

- zasady bezpiecznych relacji pracowników szkoły z uczniami,
- zasady zapewniające bezpieczne relacje między uczniami,
- zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do Internetu,
- zasady ochrony małoletnich przed zagrożeniem z sieci.

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem szkoły.

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników placówki jest działanie dla dobra ucznia i w jego najlepszym interesie. Pracownicy placówki mają obowiązek traktować każdego ucznia z należyтым mu szacunkiem uwzględniając przy tym jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracowników wobec ucznia przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownicy placówki, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danej placówki oraz posiadanych kompetencji i doświadczenia.

NIEDOZWOLONE ZACHOWANIA UCZNIÓW I PRACOWNIKÓW W SZKOLE:

Stosowanie agresji i przemocy fizycznej w różnych formach:

- bicie/uderzanie/popychanie/kopanie/opluwanie,
- wymuszanie,
- fizyczne zaczepki,
- napastowanie seksualne,
- nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą,
- zmuszanie innej osoby do podejmowania niewłaściwych działań,

- rzucanie w kogoś przedmiotami.

Stosowanie agresji i przemocy słownej w różnych formach, np.:

- obelgi, wyzwiska,
- wyśmiewanie,
- drwienie, szydzenie,
- bezpośrednie, obrażanie,
- plotki i obraźliwe żarty, przedrzeźnianie,
- groźby.

Stosowanie agresji i przemocy psychicznej w różnych formach, np.:

- poniżenie,
- wykluczanie/izolacja/milczenie/manipulowanie,
- pisanie na ścianach (np. w toalecie lub na korytarzu),
- wulgarne gesty,
- śledzenie/szpiegowanie,
- obraźliwe SMS-y i MMS-y i inne wiadomości na kontach społecznościowych,
- wiadomości na forach internetowych lub tzw. pokojach do czatowania,
- telefony i e-maile zawierające groźby, poniżające, wulgarne, zastraszające,
- niszczenie/zabieranie rzeczy należących do ofiary,
- straszenie,
- gapienie się,
- szantażowanie.

Ponadto zabronione jest:

- opuszczanie Sali lekcyjnej bez zgody nauczyciela,
- wagarowanie, wychodzenie bez zezwolenia poza teren szkoły w trakcie przerwy lub lekcji,
- zachowanie się w sposób zagrażający życiu bądź zdrowiu, nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa,
- używanie ognia na terenie szkoły, przynoszenie do szkoły ostrych narzędzi, innych niebezpiecznych przedmiotów i substancji (środków pirotechnicznych, łańcuchów, noży, zapalniczek),
- niewłaściwe zachowanie podczas wycieczek szkolnych i przerw międzylekcyjnych, np. przebywanie w miejscach niedozwolonych, bieganie, itp.,
- rozprowadzanie i stosowanie narkotyków/środków odurzających,
- wysługiwanie się innymi uczniami w zamian za korzyści materialne,
- używanie wulgaryzmów w szkole i poza nią,
- niereagowanie na niewłaściwe zachowania kolegów względem innych kolegów i koleżanek (bicie, wyzywanie, dokuczanie),
- wyłudzenie pieniędzy lub innych rzeczy od uczniów,
- niestosowne odzywanie się do kolegów i koleżanek lub innych osób w szkole oraz poza nią,
- celowe niszczenie lub nieszanowanie własności innych osób oraz własności szkolnej,
- kradzież/przywłaszczenie własności kolegów/koleżanek lub innych osób własności szkolnej,
- wyłudzenie pieniędzy lub innych rzeczy od uczniów,

- wysługiwanie się innymi uczniami w zamian za korzyści materialne,
- rozwiązywanie w sposób siłowy konfliktów z kolegami/koleżankami,
- prowokowanie bójek,
- szykanowanie uczniów lub innych osób w szkole z powodu niepełnosprawności, wyglądu, odmienności przekonań, religii, światopoglądu, płci, poczucia tożsamości, pochodzenia, statusu ekonomicznego i społecznego,
- znęcanie się nad kolegami/koleżankami oraz współudział w procederze,
- zastraszanie,
- kłamanie, oszukiwanie kolegów/koleżanki i innych osób w szkole.

Pamiętaj!

1. Zawsze, jeśli nie czujesz się bezpiecznie, powiedz o tym wychowawcy, pedagogowi, psychologowi szkolnemu lub innemu nauczycielowi. Odpowiedz o sytuacji oraz poinformuj o ewentualnych świadkach zdarzenia. Poproś o pomoc, reakcję i wsparcie. Jeżeli sprawcą krzywdy nie jest Twój rodzic przedstaw również sytuację rodzicom/opiekunom prawnym.

2. Jeżeli dzieje Ci się w domu jakakolwiek krzywda poinformuj o tym nauczyciela, pedagoga lub innego pracownika szkoły, któremu ufasz.

3. Podczas rozmowy pracownik szkoły pozwoli Ci swobodnie mówić, może zadać dodatkowe pytania, aby uzyskać jak najwięcej informacji. Jeżeli nie pamiętasz kolejności wydarzeń, nie przejmuj się, ona nie jest najważniejsza. Opowiedz o zachowaniu, które wyrządza Ci krzywdę, o swoich emocjach i odczuciach.

4. Po rozmowie, pracownik szkoły podejmie stosowne kroki, zgodne z zakresem swoich kompetencji, mające na celu Twoją ochronę. Podjęte zostaną odpowiednie działania m.in. wyjaśniające. Szkoła może również prowadzić te działania we współpracy z Twoimi rodzicami/opiekunami.

5. Jeżeli jesteś ofiarą przemocy w sieci (Internet) zbierz i zabezpiecz dowody dostępne w formie elektronicznej – przesłane zdjęcia, zrzuty ekranów portali, w których opublikowano zdjęcia, posty, komentarze itp. Poproś o pomoc pedagoga, nauczyciela lub rodzica/opiekuna. Dowody odgrywają kluczowe znaczenie w identyfikacji sprawców.

6. Pamiętaj! Jeżeli będzie potrzebować dodatkowego wsparcia emocjonalnego – poproś o rozmowę z nauczycielem/pedagogiem, któremu ufasz.

7. Jeżeli pomimo podjętych działań sytuacja nie ulegnie zmianie, ponownie poinformuj o tym nauczyciela/pedagoga oraz swoich rodziców/opiekunów. W tej sytuacji dyrektor placówki może zastosować kolejne przewidziane prawem działania wobec sprawcy/sprawców przemocy, a rodzice mogą zgłosić ten fakt do kuratorium oświaty, które podejmie działanie wyjaśniające. W zależności od tego kto jest sprawcą, innymi działaniami wspierającymi Ciebie i przerywającymi pomoc jest wprowadzenie Procedury „Niebieskiej Karty” wobec sprawcy lub zgłoszenie sytuacji do Sadu Rejonowego.

8. Pomoc jaką otrzymasz ze strony nauczycieli nie kończy się w momencie ustalenia sprawcy działania i zastosowania środków dyscyplinujących wobec niego. Nauczyciele jak również pedagog i psycholog będą pomagać Ci w radzeniu sobie z tą trudną dla Ciebie sytuacją. Będą również czuwać nad Twoim bezpieczeństwem.

9. Jeżeli zaistniała sytuacja jest dla Ciebie dużym obciążeniem emocjonalnym, zwróć się o wsparcie do pedagoga lub psychologa w szkole. Wspólnie zaplanujecie działania chroniące Ciebie przed stresem, lękiem, wstydem lub innymi emocjami, których doświadczasz.

ŚCIEŻKI POSTĘPOWANIA MAŁOLETNIEGO W PRZYPADKU DOZNAWANIA PRZEZ NIEGO KRZYWDY.

PROCEDURY INTERWENCYJNE W SZKOLE

Znęcanie się, przemoc fizyczna, słowna, psychiczna stosowana wobec małoletniego

Opis sytuacji:

Ktoś przez DŁUŻSZY CZAS stosuje wobec Ciebie przemoc lub jest agresywny, nęka Cię w różny sposób, znęca się nad Tobą, np. stosuje:

Przemoc fizyczną: atak, napastowanie seksualne, nadużywanie swojej przewagi nad inną osobą, fizyczne zaczepki lub dokuczanie, zmuszanie innej osoby do robienia nieprzyjemnych rzeczy, rzucanie w kogoś przedmiotami.

Przemoc słowną: obelgi, bezpośrednie obrażanie ofiary, plotki i obraźliwe żarty, groźby. Przemoc słowna może być także wymierzona w rodzinę i w przyjaciół ofiary po to, aby jeszcze bardziej jej dokuczyć.

Przemoc psychiczną: poniżanie, wykluczanie/izolacja/milczenie, obraźliwe pisanie na ścianach (np. w toalecie lub na korytarzu); wulgarne gesty, śledzenie/szpiegowanie, obraźliwe SMS-y i MMS-y, wiadomości na forach internetowych lub tzw. „pokojach do czatowania” (które z reguły są anonimowe w odróżnieniu od SMS-ów pochodzących z konkretnych telefonów); telefony i e-maile (zawierające groźby, poniżające, wulgarne, zastraszające); niszczenie rzeczy należących do ofiar; straszenie, gapienie się, szantażowanie.

1. Jeżeli nie czujesz się bezpiecznie, powiedz o tym wychowawcy. Przedstaw mu sytuację, jeśli masz świadków przemocy stosowanej wobec Ciebie, poinformuj o tym nauczyciela. Poproś o relację, wsparcia i pomoc. Poinformuj także rodziców o tym, co Cię spotyka.
2. Nauczyciel (wychowawca), do którego się zgłosiłeś, podejmie działania, mające na celu wyjaśnienie zaistniałej sytuacji. Działania te może podjąć we współpracy z rodzicami, jeśli wyrażą oni wolę uczestniczenia w postępowaniu wyjaśniającym.
3. Po wyjaśnieniu okoliczności i ustaleniu rodzaju zachowań przemoc owych wobec Ciebie, wysłuchaniu wyjaśnień ich sprawcy/sprawców przemocy, wychowawca podejmie stosowne, zgodne ze statutem szkoły działania.
4. Jeśli będziesz potrzebować dodatkowego wsparcia emocjonalnego, poproś o rozmowę z pedagogiem szkolnym (lub innym nauczycielem, któremu ufasz).
5. Jeśli sytuacja ulegnie zmianie i w dalszym ciągu ktoś będzie się nad Tobą znęcał, ponownie poinformuj o tym wychowawcę oraz swoich rodziców. Wspólnie z wychowawcą i rodzicami możesz też przedstawić sprawę dyrektorowi lub wicedyrektorowi szkoły, który zastosuje kolejne, przewidziane prawem szkolnym, konsekwencje wobec sprawcy/sprawców przemocy.
6. W przypadku ciągłego, uporczywego znęcania się nad Tobą oraz nieskutecznej reakcji szkoły na działania sprawcy, rodzice mogą zgłosić ten fakt do Kuratorium Oświaty, które podejmie działanie wyjaśniające.

Celowe zniszczenie kradzież rzeczy małoletniego

**Ktoś (osoba Ci znana lub nieznana) okradł/okradła Cię.
Przywłaszczył/przywłaszczyła sobie rzecz, która należała do Ciebie.
Ktoś celowo zniszczył rzeczy należące do Ciebie.**

1. Zgłoś zdarzenie kradzieży lub zniszczenia Twoich rzeczy wychowawcy lub innemu nauczycielowi – przedstaw mu, kiedy, gdzie i w jakich okolicznościach to się stało. Poinformuj o ewentualnych świadkach zdarzenia.
2. Powiedz o tym zdarzeniu swoim rodzicom.
3. O zaistniałym zdarzeniu możesz opowiedzieć pedagogowi szkolnemu, który zgodnie z Twoimi potrzebami, udzieli Ci wsparcia pedagogiczno-psychologicznego lub inną formę pomocy.

Przemoc domowa stosowana wobec małoletniego

Przemoc domowa – to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające twoje prawa lub dobra osobiste, w szczególności:

- narażające Cię na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- naruszające Twoją godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną np. namawianie lub zmuszanie Cię przez dorosłego do uczestniczenia w prawnie zabronionych czynnościach seksualnych,
- powodując szkody na Twoim zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące twoje cierpienie,
- ograniczające lub pozbawiające Cię dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- istotnie naruszające Twoją prywatność lub wzbudzające u Ciebie poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia.

Pamiętaj! *Jeżeli dzieje Ci się w domu jakakolwiek krzywda, możesz poinformować o tym pracownika szkoły, do którego masz zaufanie. Podejmie on stosowne, zgodne z zakresem swoich kompetencji działania, mające na celu Twoją ochronę.*

Jeżeli jednak nauczyciel lub inni pracownicy szkoły zauważą w Twoim zachowaniu i wyglądzie symptomy i oznaki stosowanej wobec Ciebie przemocy domowej, to, mimo że tego nie ujawniłeś, mają obowiązek podjąć chroniące Cię działania i/lub zgłosić to do instytucji, która udzieli Ci zgodnej z prawem pomocy.

1. Możesz ujawnić wychowawcy lub innemu pracownikowi szkoły, do którego masz zaufanie, że dzieje Ci się krzywdy i poprosić go o pomoc w tej trudnej dla Ciebie sytuacji.
2. Może wystąpić również przypadek, że nauczyciel obserwując Cię, podejrzewa, że jesteś krzywdzony, chociaż mu tego nie zgłosiłeś. W tej sytuacji wychowawca przeprowadza rozmowę z Tobą oraz Twoimi rodzicami/prawnymi opiekunami, w celu zweryfikowania podejrzeń.
3. Po uzyskaniu informacji od Ciebie wychowawca podejmie interwencję w Twojej sprawie: wspólnie z pedagogiem zbiorą od Ciebie informacje na temat krzywdy, której doświadczyłeś – ustalą jej formy i okoliczności. Rozmowa z Tobą będzie podstawą do oceny stopnia zagrożenia Twojego bezpieczeństwa.

Pamiętaj, że możesz opowiadać o tym, co się wydarzyło, swobodnie – opowiedz o zachowaniu sprawcy i swoich odczuciach. Nie musi być zachowana kolejność wydarzeń. Wychowawca i pedagog dadzą Ci czas na wypowiedzenie się i nie będą Cię korygować. Żeby uzyskać jak najwięcej informacji, mogą Ci zadać dodatkowe pytania.

4. Porozmawiaj też o swojej sytuacji, o tym co czujesz i przeżywasz z pedagogiem szkolnym lub psychologiem. Udzieli Ci oni wsparcia w tej trudnej dla Ciebie sytuacji oraz uwzględniając Twoje potrzeby, wspólnie z rodzicami zaplanują działania, które zapewnią Ci ochronę przed krzywdzeniem.

Pamiętaj!, każde zachowanie o charakterze przemocowym, również seksualnym, wobec osoby małoletniej jest przestępstwem. Szkoła ma obowiązek zgłosić sprawę wykorzystywania seksualnego osoby małoletniej na policję.

Sposób postępowania w sytuacji krzywdzenia małoletnich określa procedura „**Niebieskiej Karty**” - polega ona na podejmowaniu interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się według ustalonych zasad prawnych.

Do wszczęcia procedury „**Niebieskiej Karty**” nie jest konieczna pewność występowania przemocy, wystarczy jej uzasadnione podejrzenie.

Nierówne traktowanie – dyskryminacja ucznia małoletniego

Dyskryminacja to nierówne, gorsze traktowanie kogoś ze względu na jakąś cechę. Powodem dyskryminacji są najczęściej: płeć, wiek, rasa, niepełnosprawność, orientacja seksualna, cechy fizyczne, religia, przynależność do grupy etnicznej, narodowej lub społeczno-kulturowej, przekonania polityczne, a także status materialny i pochodzenie społeczne.

Przejawy dyskryminacji w szkole: ktoś wyśmiewa się, drwi, szydzi, prześladowuje Cię z powodu Twojego wyglądu, zachowania, poglądów, pochodzenia, statusu materialnego, płci, orientacji seksualnej lub z jakiegokolwiek innej przyczyny.

1. Porozmawiaj z nauczycielem, któremu ufasz lub wychowawcą – opowiedz szczerze o tym, czego, z jakiego powodu i do kogo doświadczyłeś. To trudna dla Ciebie sytuacja, więc nie obawiaj się poprosić nauczyciela o pomoc i interwencję w tej sprawie.
2. Poinformuj także swoich rodziców o całej sytuacji, przedstaw im wszystkie okoliczności zdarzenia.
3. Zasięgnij porady szkolnego pedagoga lub psychologa – opowiedz mu o swoich obawach, przeżyciach i odczuciach. Pedagog szkolny lub psycholog zgodnie z Twoimi potrzebami udzieli Ci pomocy pedagogiczno-psychologicznej.
4. Twoi rodzice i Ty możecie zwrócić się o pomoc także do organizacji pozarządowych zajmujących się problematyką praw dziecka/praw człowieka.
5. W przypadku nieotrzymania pomocy ze strony szkoły, Twoi rodzice mogą zgłosić sprawę do właściwego Kuratorium Oświaty, do Rzecznika Praw Obywatelskich lub Rzecznika Praw Dziecka.

Stosowanie wobec małoletniego cyberprzemocy

Cyberprzemoc ma miejsce wtedy, gdy doświadczyłeś przemocy w sieci w jakiegokolwiek formie – nękania, straszenia, szantażowania z użyciem sieci, publikowania lub rozsyłania ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem sieci oraz gdy ktoś podszywa się w sieci pod Ciebie wbrew Twojej woli.

1. Postaraj się zabezpieczyć dowody przemocy w sieci stosowanej wobec Ciebie.
2. Zgłoś ten fakt wychowawcy.
3. Jeśli masz świadków doświadczanej przez Ciebie cyberprzemocy, powiedz o nich nauczycielowi. Identyfikacja sprawcy, często jest możliwa, dzięki zebranych materiałom – wynikom rozmów z osobą zgłaszającą, z ofiarą cyberprzemocy, analizie zebranych dowodów z sieci.
4. Wychowawca wspólnie z Tobą oceni, czy zdarzenie wyczerpuje znamiona cyberprzemocy, czy jest np. niezbyt udanym żartem.
5. Wychowawca może też o zaistniałym zdarzeniu cyberprzemocy poinformować Twoich rodziców lub nawet policję – decyzję w tej sprawie podejmie wspólnie z Tobą, rodzicami i dyrektorem szkoły.
6. Jeśli będziesz potrzebować dodatkowego wsparcia emocjonalnego, poproś o rozmowę z pedagogiem szkolnym (lub innym nauczycielem, któremu ufasz).

Pamiętaj:

Że nie jesteś winien/winna zaistniałej sytuacji i nikt nie ma prawa zachowywać się wobec Ciebie w ten sposób. Że pomoc, którą otrzymasz ze strony grona pedagogicznego, nie kończy się w momencie zakończenia procedur ustalenia sprawcy i zastosowania wobec niego środków dyscyplinujących. Nauczyciele będą w sposób szczególny czuwać nad Twoim bezpieczeństwem i zwracać uwagę, czy nie są podejmowane wobec Ciebie dalsze działania przemocowe. Będą Ci również pomagać w radzeniu sobie z tą trudną dla Ciebie sytuacją.

Zagrożenie bezpieczeństwa małoletniego w wyniku sekstingu

Seksting, polega na wysyłaniu innym osobom przez Internet lub telefon swoich intymnych zdjęć lub filmów. Jest to niebezpieczne zjawisko, ponieważ raz wysyłane treści mogą zostać zapisane i użyte w dowolnym sposób. Mogą też trafić w ręce niepowołanych osób i stają się narzędziem cyberprzemocy: szantażu czy zastraszania osoby, która się na nich znajduje. Mogą zostać przesłane innym osobom bez zgody osoby, która się na nich znajduje.

Rodzaje sekstingu:

1. Wymiana materiałów o charakterze seksualnym następuje tylko w ramach związku między dwojgiem rówieśników. Materiały nie uległy rozprzestrzenieniu dalej.
2. Materiały o charakterze seksualnym zostały rozesłane większej liczbie osób, jednak nie dochodzi do cyberprzemocy na tym tle. Młodzież traktuje materiał jako formę wyrażenia siebie.
3. Materiały zostały rozesłane większej ilości osób w celu upokorzenia osoby na ich zaprezentowanej lub zostają rozpowszechnione omyłkowo, jednak są zastosowane jako narzędzie cyberprzemocy.

Jeśli Ty lub/i Twoi rodzice opiekunowie prawni uznają, że jesteś ofiarą sekstingu:

1. Opowiedz o nim dokładnie rodzicom, wychowawcy lub innemu pracownikowi szkoły, któremu ufasz.
2. Zbierz i zabezpiecz dowody dostępne w formie elektronicznej – przesyłane zdjęcia, zrzuty ekranów portali, w których opublikowano zdjęcia. Dzięki nim możliwa będzie identyfikacja sprawcy. Ponieważ **seksting** jest karalny, skrupulatność i wiarygodność dokumentacji ma duże znaczenie.
3. Przekaż zabrane materiały wychowawcy.
4. W sytuacji każdego rodzaju **sekstingu** zostaniesz otoczony przez szkołę opieką psychologiczno-pedagogiczną.

Rozmowa na temat samego zdarzenia czy identyfikacji potencjalnego sprawcy będzie realizowana w warunkach komfortu psychicznego dla Ciebie – ofiary **seksingu**, z szacunkiem dla Twojej indywidualności i przeżytego stresu.

5. Jeżeli Ty i Twoi rodzice uznacie, że pomoc szkoły jest niewystarczająca, możecie poprosić pedagoga szkolnego o podjęcie decyzji o skierowaniu Ciebie do placówki specjalistycznej na terapię psychologiczną.

Wysłanie małoletniemu w Internecie treści szkodliwych, nielegalnych i niepożądanych

Są to treści, które mogą wywołać u Ciebie negatywne emocje i które promują czy też po prostu przedstawiają niebezpieczne albo niezgodne z prawem zachowania.

1. Zgłoś ten fakt rodzicom oraz wychowawcy lub pedagogowi szkolnemu (albo innemu pracownikowi szkoły, któremu ufasz).
2. W miarę swoich możliwości i umiejętności zabezpiecz dowody. Skorzystaj z pomocy rodziców i pracowników szkoły. Jeśli masz świadków zdarzenia, poinformuj o nich wychowawcę.
3. Kontakt z treściami szkodliwymi lub niebezpiecznymi może wywołać u Ciebie duży stres i frustrację. Skontaktuj się z pedagogiem lub psychologiem szkolnym i opowiedz mu, co czujesz – skorzystaj z ich pomocy.

Naruszenie prywatności dotyczące nieodpowiedniego bądź niezgodnego z prawem wykorzystania w sieci danych osobowych lub wizerunek małoletniego

1. Gdy sprawcą jest uczeń – kolega ofiary ze szkoły czy klasy, skontaktuj się z wychowawcą. Przedstaw mu sytuację (szczegóły sprawy), okoliczności naruszenia Twoich praw.
2. Poinformuj równocześnie o zaistniałym zdarzeniu rodziców.
3. W miarę Twoich możliwości zabezpiecz dowody naruszenia Twoich praw. Zgromadź sam lub z pomocą pracownika szkoły. posiadające umiejętności z zakresu technologii cyfrowej (może Ci go wskazać wychowawca) materiały świadczące o wystąpieniu nieodpowiedniego lub niedozwolonego prawem działania – w formie elektronicznej (e-mail, zrzut ekranu, konwersacja w komunikatorze lub MMS/SMS).
4. Przekaż dowody rodzicom i wychowawcy.
5. Dokonaj zmian identyfikujących Cię w sieci – powinni być przy tym Twoimi rodzice.
6. Jeżeli naruszenie Twoich praw skutkuje dla Ciebie dużym obciążeniem emocjonalnym zwróć się do pedagoga szkolnego lub psychologa o wsparcie, którego potrzebujesz. Zaplanują oni wraz z Tobą i Twoimi rodzicami rodzaj pomocy dla Ciebie i wdrożą działania chroniące Cię przed stresem, lękiem, wstydem lub innymi emocjami, których doświadczasz.

Nawiązywanie przez małoletniego niebezpiecznych kontaktów w Internecie

W przypadku niebezpiecznych kontaktów inicjowanych w Internecie może dochodzić do zagrożenia twojego życia i zdrowia, a także szantażu o przymusu realizacji czynności seksualnych.

Jeżeli Twoi rodzice lub opiekunowie prawni zgłoszą w szkole taki problem związany z Tobą lub zrobisz to Ty sam:

1. Opowiedz o nim dokładnie rodzicom, wychowawcy lub innemu pracownikowi szkoły, któremu ufasz.
2. Zbierz dowody dostępne w formie elektronicznej (zapisy rozmów w komunikatorach, na portalach społecznościowych; zrzuty ekranowe, zdjęcia, wiadomości e-mail).

Zabezpiecz te dowody – możesz skorzystać z pomocy pracownika szkoły, którego wskaże Ci wychowawca.

3. Przekaż dowody wychowawcy i rodzicom. Od chwili przekazania przez Ciebie i rodziców dowodów szkole, to ona we współpracy z rodzicami zgłasza sprawę policji w celu ustalenia sprawy. I to policja prowadzi dalsze dochodzenie w Twojej sprawie.
4. W przypadkach naruszenia prawa – szczególnie w przypadku uwiedzenia dziecka do lat 15, szkoła ma obowiązek powiadomienia policji lub sądu rodzinnego.
5. Jeżeli potrzebujesz pomocy i wsparcia po ujawnieniu zdarzenia, zwróć się o pomoc do pedagoga szkolnego lub psychologa.

PRAWA DZIECKA, WYKAZ TELEFONÓW I ADRESÓW MAILOWYCH INSTYTUCJI POMOCOWYCH

Prawa dziecka – co musicie o nich wiedzieć?

W Polsce najważniejszymi aktami prawnymi, gwarantującymi prawa dziecka, są: **Konstytucja RP, Konwencja Praw dziecka i Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka.**

Źródłem praw dziecka jest godność człowieka, zwana również człowieczeństwem.

W Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapisana jest ona w art. 30:

„Przyrodzona i niezbywalna godność człowieka stanowi źródło wolności i praw człowieka i obywatela. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie o ochrony jest obowiązkiem władz publicznych”.

Z godności wywodzą się dwie zasady: wolność i równość, które są podstawą wszystkich praw człowieka. **Wolność** oznacza to, że człowieka nie jest własnością kogokolwiek, posiada wolną wolę, może samodzielnie podejmować decyzje i świadomie ponosić odpowiedzialność (dziecko uczy się tego w trakcie dojrzewania). **Równość** oznacza, że każde dziecko ma takie same prawa i ma być tak samo traktowane przez wszystkich bez jakiegokolwiek dyskryminacji.

Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka – każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Dziecko pozbawione opieki rodzicielskiej ma prawo do opieki i pomocy władz publicznych (Art. 72. Konstytucji RP).

Każdemu dziecku przysługują prawa dziecka tak, jak każdemu dorosłemu prawa człowieka. Praw tych nikt nie może dziecka pozbawić. Prawa dziecka są więc naturalną konsekwencją praw dziecka.

Doprecyzowania praw dziecka wynika z potrzeby dnia dzieciom dodatkowej ochrony przed dorosłymi – dziecko ze swej natury jest słabsze od nich. Taką ochronę dają dzieciom ich prawa zapisane w Konwencji o Prawach Dziecka, którą przyjęło Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych 20 listopada 1989 r. Polska podpisała Konwencję o Prawach Dziecka 7 czerwca 1991 roku i od tego momentu jej przepisy, zobowiązujące państwo do przestrzegania praw dziecka, obowiązują także w naszym kraju.

Prawa dziecka istnieją po to, aby Was chronić, aby zapewnić Wam zdrowie i bezpieczeństwo. Jeśli wszyscy szanowaliby prawa dziecka, każde dziecko byłoby odpowiednio traktowane. Niestety, nie zawsze tak jest. W każdym kraju są dzieci, których prawa są łamane. Dzieci bywają krzywdzone, wykorzystywane czy zastraszone.

Konwencja Praw Dziecka zakłada, że należy się Wam szczególna opieka i ochrona, bo nie zawsze jesteście w stanie należycie zadbać o swoje bezpieczeństwo.

Gdy znacie swoje prawa, możecie łatwiej obronić się przed przemocą, krzywdzeniem, dyskryminacją, której doświadczacie ze strony rówieśników i dorosłych. Bo wiecie, że macie prawo do ochrony swojego zdrowia i bezpieczeństwa oraz że są instytucje, które powinny Wam pomóc. Dlatego dzieci na całym świecie, podobnie jak dorośli, mają zapewnione swoje prawa, czyli obowiązujące reguły postępowania, które mają Was chronić przed wszelką krzywdą.

Zamierzeniem twórców Konwencji Praw Człowieka było kierowane się zawsze Waszym dobrem oraz traktowanie wszystkich dzieci jako równych wobec prawa, niezależnie od pochodzenia, koloru skóry czy wyznania.

Warto, abyście zapamiętali, że:

Prawa dziecka dotyczą każdego dziecka, czyli osoby poniżej 18 roku życia. Nie musicie nic zrobić, aby otrzymać prawa.

- Prawa dziecka macie zawsze i nikt nie może wam ich odebrać.
- Wszystkie prawa dziecka są równie ważne. Nie ma praw mniej lub bardziej ważnych od innych.
- Prawa dziecka dotyczą różnych dziedzin waszego życia, np. macie prawo do:
 - znajomości swoich praw oraz powoływania się na nie w różnych sytuacjach, a także do ich poszanowania przez innych,
 - do swobody myśli, sumienia i wyznania,
 - do prywatności i tajemnicy korespondencji,
 - do nauki i informacji,
 - do wypoczynku i czasu wolnego,
 - do opieki zdrowotnej,
 - do wychowania przez rodziców,
 - prawo do ochrony przed wykorzystywaniem, przemocą i poniżeniem,
 - prawo do własnej tożsamości, które oznacza, że macie prawo do imienia, nazwiska i obywatelstwa, i znajomości swojego pochodzenia,
 - prawo do wyrażania własnych poglądów.
- Za ochronę Waszych praw odpowiada Państwo.

Ze swoimi prawami macie do czynienia każdego dnia w różnych sytuacjach. Jeśli np. gracie w piłkę po lekcjach, to realizujecie wasze prawo do zabawy: jeśli idziecie do kina z kolegami/koleżankami – realizujecie prawo do spotkania się z innymi i wykorzystywaniu czasu wolnego; gdy kładziecie się spać – korzystacie z prawa do odpoczynku; gdy np. złamiecie nogę – korzystacie z prawa do opieki zdrowotnej.

Prawa kojarzyć się mogą ze swobodą decydowania o wszystkim, co Was dotyczy. Jednak prawa mają też swoje ograniczenia, które wynikają z faktu, że:

- inni też mają takie same prawa i egzekwując swoje prawa, nie możecie naruszać praw innych osób,
- poza przyznanymi Wam prawami macie nałożone przez rodziców i szkołę (czyli Państwo) pewne obowiązki, które powinniście wypełniać.

Jak widzicie, Wsze prawa wiążą się więc równocześnie z pewnymi ograniczeniami i obowiązkami, które zostały na Was nałożone. Wynika z nich na przykład, że:

- nie możecie spać w domu cały dzień i nie pójść do szkoły, bo Wam się nie chce,

- nie możecie chodzić tylko na te lekcje, które lubicie,
- nie macie prawa do złośliwego komentowania ubioru lub zachowania kolegi czy koleżanki,
- wszystkie dzieci mają takie same prawa.

Nie ma gorszej ani lepszych dzieci – każde dziecko takie same prawa jak wszyscy. Wszystkie dzieci są równe wobec prawa i nikogo nie można dyskryminować bez względu na to kim jest, gdzie mieszka, czym zajmują się jego rodzice, jakim mówi językiem, jaką wyznaje religię, jakiej jest płci, czy jest w pełni sprawny, czy też nie, czy jest bogaty, czy biedny.

WAŻNE NUMERY TELEFONÓW! TU ZNAJDZIESZ POMOC

- **Ogólnopolskiego Pogotowia dla ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”:**
 - tel. 800 120 002 (linia całodobowa i bezpłatna), czynna w poniedziałki w godzinach 18⁰⁰–22⁰⁰, można rozmawiać z konsultantem w języku angielskim. We wtorki czynna w godzinach 18⁰⁰–22⁰⁰, można rozmawiać z konsultantem w języku rosyjskim.
- **Dyżur prawny:**
 - tel. 22 666 28 50 (linia płatna), czynna w poniedziałek i wtorek, dostępna w godzinach 17⁰⁰–21⁰⁰ oraz tel. 800 120 002 (linia bezpłatna), czynna w środę, dostępna w godzinach 18⁰⁰–22⁰⁰. Poradnia e-mail: niebieskalinia@niebieskalinia.info.

Członkowie rodzin z problemem przemocy i problemem alkoholowym mogą skonsultować się także przez **SKYPA**: pogotowie.niebieska.linia ze specjalistą z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie – konsultanci posługują się językiem migowym.

- **Ogólnokrajowej Linii Pomocy Pokrzywdzonym:**
 - tel. + 48 222 309 900 (linia czynna przez całą dobę), można anonimowo uzyskać informacje o możliwości uzyskania pomocy, szybką poradę psychologiczną i prawną, a także umówić się na spotkanie ze specjalistami w dowolnym miejscu na terenie Polski. Możliwe są konsultacje w językach obcych oraz w języku migowym.
- **Policyjny telefon zaufania dla osób doznających przemocy domowej:**
 - tel. 800 120 226 (linia bezpłatna przy połączeniu z telefonów stacjonarnych), czynna codziennie w godzinach od 9³⁰–15³⁰, a od godziny 15³⁰ do godziny 9³⁰ następnego dnia, włączony jest automat.